

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 г 8/2020
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Слађана Накић Момировић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Душан Милашиновић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 81/19 од 18.12.2019. године, дана 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Београду Р4 г 81/19 од 18.12.2019. године.

Образложење

Предлагач је дана 24.10.2019. године поднела Апелационом суду у Београду приговор ради убразања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 7727/18.

Апелациони суд у Београду је решењем Р4 г 81/19 од 18.12.2019. године, одбио приговор предлагача.

Против наведеног решења, предлагач је изјавила жалбу због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење, на основу члана 16. и 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), одлучено је да жалба предлагача није основана.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда одредаба парничног поступка на коју се у жалби указује.

Из списка произилази да је поступак у предмету Гж 7727/18 предлагач покренула тужбом 26.05.2017. године и да је првостепена пресуда донета након годину дана и два месеца. Предмет је ради одлучивања по жалби примљен у Апелациони суд дана 03.10.2018. године, а приговор за убразања поступка је поднет 24.10.2019. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилна је оцена нижестепеног суда о очигледној неоснованости приговора, с обзиром на критеријуме за оцену трајања суђења у разумном року из члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Мерила за оцену трајања суђења у разумном року прописана су у члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, према коме се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије, свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која би била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега, па предлагач има Уставом зајемчено право да се о њеном захтеву реши на наведени начин.

Имајући у виду изнето, као и стање у списима предмета, правилан је закључак нижестепеног суда да у току предметног поступка није дошло до повреде права на суђење у разумном року с обзиром на укупно трајање досадашњег поступка. Стога су супротни наводи жалбе предлагача неосновани.

Из наведених разлога је на основу члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено као у изреци.

Судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић